

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 702

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 5 octombrie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
Decizia nr. 1.008 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 112 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	2-3	113.	— Decizie privind eliberarea doamnei Crinuța Nicoleta Dumitrescu din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților	12
Decizia nr. 1.111 din 8 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 din Codul civil	4-5	114.	— Decizie privind numirea doamnei Dorina Danielescu în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților	12
Decizia nr. 1.120 din 8 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1069 alin. 1 și art. 1070 din Codul civil	5-6		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.133 din 13 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 ¹ și art. 299 din Codul de procedură civilă	7-8	5.436.	— Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind aprobarea Normelor metodologice pentru vizarea actelor de studii și a anexelor la actele de studii emise de instituțiile de învățământ superior din România	13-15
Decizia nr. 1.137 din 13 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă	8-9		ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
Decizia nr. 1.203 din 20 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 și următoarele din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	10-11	261.	— Decizie privind instituirea unor măsuri de prevenire a introducerii în circuitul comercial a fonogramelor și videogramelor realizate fără acordul titularilor de drepturi	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.008**

din 14 iulie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 112 din Legea nr. 31/1990
privind societățile comerciale**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 112 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Ioan Micula în Dosarul nr. 743/111/C/2009 al Curții de Apel Oradea – Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.889D/2010.

La apelul nominal răspund avocatul Gheorghe Piperea pentru autorul excepției, precum și consilierul juridic al Societății Comerciale „European Food” — S.A., lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În continuare, se arată că, având în vedere dubla natură a societăților pe acțiuni, dispoziția criticată încalcă principiul garantării proprietății. Totodată, prevederile art. 45 din Legea fundamentală reprezintă temeiul libertății contractuale, iar limitele în care legiuitorul poate interveni într-un contract sunt prevăzute expres de prevederile constituționale ale art. 53.

Consilierul juridic al Societății Comerciale „European Food” — S.A. solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând că, prin statut, investitorul majoritar își asigură un drept de veto, iar textul de lege criticat vine să încalce dreptul de proprietate al acestuia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că autorul excepției face o confuzie între dreptul de proprietate al investitorilor și cel al societății. Textul criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, ci tinde să creeze un cadru propice pentru buna desfășurare a activității societăților comerciale. În realitate, critica autorului excepției se referă la faptul că actul constitutiv al societății nu e conform cu legea, problemă ce nu intră în competența instanței de contencios constituțional, autorul excepției având posibilitatea modificării acestuia potrivit legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 743/111/C/2009, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 60 din Legea nr. 441/2006 pentru**

modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, excepție ridicată de Ioan Micula, într-o cauză ce are ca obiect anularea hotărârii adunării generale a acționarilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că statutul societății comerciale la care autorul excepției deține calitatea de acționar este anterior în timp modificărilor aduse dispozițiilor art. 112 din Legea nr. 31/1990 prin Legea nr. 441/2006, astfel încât art. 112 nu este aplicabil în speță. Arată în continuare că „pentru a preîntâmpina situația în care instanța ar considera totuși că trebuie să dea efect dispozițiilor art. 112 peste dispozițiile statutare, înțelegem să invocăm neconstituționalitatea acestui articol.” Dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 11, 20, 44, 45, 135 și 136. Prin stabilirea de către prevederile criticate a cvorumului și a majorității necesare luării unei hotărâri a adunării generale ordinare „se rupe echilibrul dintre drepturile fundamentale consacrate prin Constituție și dreptul statului de a interveni în exercitarea acestor drepturi.” „Prin instituirea interdicției cu privire la cvorumul necesar luării deciziilor în cadrul adunării generale a acționarilor (...) se creează o disproporționalitate între limitele care pot fi aduse dreptului de proprietate și însăși exercitarea sa (...).” Dispozițiile criticate în forma anterioară modificării survenite prin Legea nr. 441/2006 permiteau „în baza exercitării exclusive și absolute a dreptului de proprietate ca prin actul constitutiv, asociații să poată stabili un anumit cvorum pentru întrunirea adunării generale și pentru luarea deciziilor”. Prin limitarea adusă de modificările dispuse de Legea nr. 441/2006 statutul derogă, în mod excesiv, de la principiul libertății contractuale și implicit de la dreptul fundamental consacrat de art. 45 din Constituție.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că, potrivit normelor constituționale, legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, în egală măsură ocrotite. De asemenea, arată că dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu regulile constituționale privind libertatea economică și obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 60 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006. Se observă că art. I pct. 60 din Legea nr. 441/2006 modifică dispozițiile art. 112 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, astfel încât obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 112 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu următorul cuprins: „(1) Pentru validitatea deliberărilor adunării generale ordinare este necesară prezența acționarilor care să dețină cel puțin o pătrime din numărul total de drepturi de vot. Hotărârile adunării generale ordinare se iau cu majoritatea voturilor exprimate. Actul constitutiv poate prevedea cerințe mai ridicate de cvorum și majoritate.

(2) Dacă adunarea generală ordinară nu poate lucra din cauza neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1), adunarea ce se va întruni la o a doua convocare poate să deliberaze asupra punctelor de pe ordinea de zi a celei dintâi adunări, indiferent de cvorumul întrunit, luând hotărâri cu majoritatea voturilor exprimate. Pentru adunarea generală întrunită la a doua convocare, actul constitutiv nu poate prevedea un cvorum minim sau o majoritate mai ridicată.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată, art. 45 referitoare la libertatea economică, art. 135 referitoare la economia României și art. 136 referitoare la proprietate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 112 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Ioan Micula în Dosarul nr. 743/111/C/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate reglementează condițiile de validitate necesare deliberărilor adunării generale ordinare și a hotărârilor acesteia.

Astfel, hotărârile adunării generale ordinare referitoare la chestiunile obligatorii prevăzute la art. 111 din Legea nr. 31/1990, precum și la alte probleme înscrise la ordinea de zi trebuie adoptate cu cvorumul și majoritatea prevăzute de lege în acest sens. Textul criticat prevede condiții minime de prezență și de majoritate, rezonabile pentru realizarea obiectului principal urmărit de o societate, și anume cel al desfășurării unei activități economice continue, fără ca textul criticat să contravină prevederilor constituționale invocate.

În continuare, Curtea constată că nemulțumirea autorului excepției se regăsește, în esență, în faptul că „asociații nu pot stabili un anumit cvorum pentru întrunirea adunării generale și pentru luarea deciziilor” spre deosebire de textul anterior modificării survenite prin Legea nr. 441/2006. Curtea observă că interdicția stabilirii prin actul constitutiv a unui cvorum minim sau a unei majorități mai ridicate rezidă numai în ceea ce privește a doua convocare a adunării generale ordinare, în ceea ce privește prima convocare actul constitutiv putând prevedea cerințe mai ridicate de cvorum și majoritate, potrivit dispozițiilor ultimei teze a alin. (1) al art. 112 din Legea nr. 31/1990. Această interdicție stabilită de legiuitor este pe deplin justificată, stabilirea prin actul constitutiv a unui cvorum minim sau a unei majorități mai ridicate inclusiv pentru a doua convocare a adunării generale ordinare putând duce la blocarea activității societății. Astfel, textul criticat are drept consecință realizarea unui cvorum adecvat necesar desfășurării unei activități neîntrerupte de către societate.

În ceea ce privește aplicarea de către instanța de judecată a Statutului societății comerciale la care autorul excepției deține calitatea de acționar sau a dispozițiilor art. 112 din Legea nr. 31/1990, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 441/2006, Curtea constată că aceste critici nu pot fi reținute. Aspectele ținând de aplicarea legii nu reprezintă probleme de constituționalitate de competența instanței de contencios constituțional, ci revin competenței instanțelor de judecată care, în funcție de datele specifice ale fiecărei spețe, vor decide dispozițiile aplicabile pentru soluționarea cauzei.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.111

din 8 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Legato” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 843/327/2008 al Judecătoria Tulcea și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.096D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența instanței de contencios constituțional, și anume Decizia nr. 456/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 843/327/2008, **Judecătoria Tulcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 din Codul civil**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Legato” — S.R.L. din Galați într-o cauză civilă având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate creează premisele unei exercitări abuzive a dreptului de acțiune în justiție, lăsând loc la interpretări arbitrare și la o aplicare greșită a acestora în practică. De asemenea, apreciază că reglementarea criticată nu respectă garantarea și ocrotirea proprietății în mod egal, atât pentru creditor, cât și pentru debitor, iar accesul liber la activitatea economică este paralizat de faptul că persoanele de rea-credință pot aduce o societate comercială în stare de insolvență, prin plata unor dezdăunări. În final, susține că prin art. 1073 din Codul civil se aduce o restrângere a dreptului la apărare, restrângere ce poate fi dispusă doar în situațiile expres și limitativ prevăzute de art. 53 alin. (1) din Constituție.

Judecătoria Tulcea consideră că excepția de neconstituționalitate este vădit neîntemeiată, aceasta fiind invocată cu scopul de a tergiversa în mod nejustificat soluționarea cauzei.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1073 din Codul civil, potrivit cărora *„Creditorul are dreptul de a dobândi îndeplinirea exactă a obligației, și în caz contrar are dreptul la dezdăunare.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 44 alin. (3) potrivit cărora *„nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire”*, art. 45 privind libertatea economică și ale art. 53 alin. (1) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prilej cu care a statuat că aceasta nu contravine Legii fundamentale.

În acest sens sunt Decizia nr. 1.210 din 5 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 30 noiembrie 2010, Decizia nr. 1.253 din 7 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2010, și Decizia nr. 460 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 19 mai 2010, prin care Curtea a constatat că art. 1073 din Codul civil este constituțional.

Astfel, prin aceste decizii, Curtea a reținut că prevederile legale criticate fac parte din titlul III, cap. VII al Codului civil, intitulat *„Despre efectele obligațiilor”*, și stabilesc regula de principiu privind efectele obligațiilor, și anume de a da creditorului dreptul de a urmări și de a obține de la debitor îndeplinirea exactă a prestației la care s-a obligat sau de a cere despăgubiri în caz de neexecutare. Finalitatea textului este evidentă și constă în realizarea drepturilor legale ale creditorului prin determinarea debitorului de a executa obligația la care este ținut în temeiul unui contract încheiat între părți, sub sancțiunea suportării unor despăgubiri. Asemenea reglementări creează condițiile indispensabile valorificării dreptului de proprietate privată, dând expresie principiului garantării și ocrotirii acestuia, în mod egal, indiferent de titular.

Totodată, Curtea nu a reținut existența vreunei contradicții între aceste prevederi de lege și dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Totodată, Curtea observă că nemulțumirile autorului excepției vizează și aspecte ce țin de modul de interpretare și

aplicare a prevederilor de lege criticate, ceea ce intră în competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului în cadrul căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate, eventualele greșeli ale acesteia putând fi îndreptate prin exercitarea căilor de atac.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Legato” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 843/327/2008 al Judecătorei Tulcea, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.096D/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.120

din 8 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1069 alin. 1 și art. 1070 din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1069 alin. 1 și art. 1070 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Conban” — S.A. din București în Dosarul nr. 39.838/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.313D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 39.838/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1069 alin. 1 și art. 1070 din Codul civil**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Conban” — S.A. din București într-o cauză având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin reglementarea instituției clauzei penale este limitată posibilitatea judecătorului de a dispune micșorarea penalităților exclusiv pentru situația când obligația principală a fost executată în parte, nu și în situația când penalitatea este în chip manifest excesivă, ajungându-se ca penalitatea să depășească cu mult valoarea prejudiciului suferit de creditor. În acest fel apreciază că se încalcă dreptul debitorului la un proces echitabil, precum și dreptul de proprietate al acestuia, deoarece patrimoniul său poate fi executat de creditor pentru o valoare mult mai mare decât valoarea prejudiciului suferit. În sfârșit, arată că soluția legislativă în materie reglementată de Codul civil român este deficitară față de cea din alte sisteme de drept, în legislația europeană fiind reglementată posibilitatea ca judecătorii să intervină atunci când acest lucru se impune și să modifice

cuantumul clauzei penale, în sensul creșterii sau micșorării acesteia.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că limitarea posibilității instanței de a interveni asupra cuantumului clauzei penale introduse în contract nu constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil sau al dreptului de proprietate al debitorului, având în vedere că nimic nu împiedică partea interesată să sesizeze instanța atunci când invocarea clauzei s-a făcut abuziv, aceasta putând cere să se constate că nu sunt îndeplinite condițiile pentru plata de despăgubiri.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că prevederile art. 1069 alin. 1 și art. 1070 din Codul civil sunt constituționale. În acest sens invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume deciziile nr. 121/2009 și nr. 865/2010, prin care a statuat că acestea sunt conforme cu Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1069 alin. 1 și art. 1070 din Codul civil, care au următorul conținut:

— Art. 1069 alin. 1: „*Clauza penală este o compensație a daunelor interese, ce creditorul suferă din neexecutarea obligației principale.*”;

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1069 alin. 1 și art. 1070 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Conban” — S.A. din București în Dosarul nr. 39.838/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

— Art. 1070: „*Penalitatea poate fi împuținată de judecător, când obligația principală a fost executată în parte.*”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și a celor ale art. 136 privind proprietatea.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prilej cu care a statuat că aceasta nu contravine Legii fundamentale.

Astfel, prin Decizia nr. 339 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 10 mai 2010, Curtea a reținut că art. 1066 (și următoarele) din Codul civil reglementează regimul juridic al clauzei penale, ce reprezintă acea convenție accesorie contractului principal prin care părțile determină echivalentul prejudiciului suferit de creditor ca urmare a neexecutării, executării cu întârziere sau necorespunzătoare a obligației contractuale. Deși aplicarea clauzei penale are loc direct între părți, fără a fi necesară intervenția instanței judecătorești, nimic nu împiedică partea interesată să sesizeze instanța atunci când apreciază că invocarea ei s-a făcut în mod abuziv, partea având posibilitatea de a cere instanței să constate că nu sunt întrunite condițiile pentru acordarea de despăgubiri și deci pentru aplicarea clauzei penale.

Tot instanța poate, în temeiul legii, să micșoreze cuantumul clauzei penale, în caz de executare parțială a obligației, în temeiul art. 1070 din Codul civil. Intervenția instanței în aceste cazuri nu contravine vreunui principiu constituțional, ci este în acord cu Legea fundamentală, care statuează că justiția se înfăptuiește prin instanțele judecătorești stabilite de lege, iar competența și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

De asemenea, prin Decizia nr. 121 din 3 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 13 martie 2009, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1066—1069 din Codul civil, reținând că acestea nu contravin Legii fundamentale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în deciziile menționate mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.133

din 13 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ și art. 299
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ și art. 299 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dress Trimmings” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 13.169/245/2008 al Curții de Apel Iași — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.818D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.169/245/2008, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ și art. 299 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de recurentul Societatea Comercială „Dress Trimmings” — S.R.L. din Iași, cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Deciziei civile nr. 198 din 9 aprilie 2010 pronunțată de Tribunalul Iași, în contradictoriu cu Gheorghe Vizitiu, într-o cauză având ca obiect revendicare imobiliară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și art. 44 alin. (2) teza întâi. În acest sens arată, în esență, că „cele două texte de lege care reglementează obiectul căii de atac de reformare a recursului sunt neconstituționale, în măsura în care acestea se aplică inclusiv acțiunilor reale, în speță acțiunii în revendicare”. Consideră că „reglementare actuală a Codului de procedură civilă instituie un regim juridic diferit de ocrotire a dreptului de proprietate, în funcție de valoarea bunului ce constituie obiectul material al dreptului”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, „instituirea unor reguli

speciale privind exercitarea căilor de atac fiind atributul exclusiv al legiuitorului, în considerarea unor situații speciale”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 282¹ și art. 299 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate și completate prin art. I pct. 26 și 28 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, dispoziții care au, în prezent, următorul cuprins:

— Art. 282¹: *„Nu sunt supuse apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, în litigiile al căror obiect are o valoare de până la 100.000 lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, asupra acțiunilor posesorii, acțiunilor în evacuare în materie comercială, a celor referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă și luarea măsurilor asigurătorii, asupra cererilor pentru repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare săvârșite în procesele penale și în alte cazuri prevăzute de lege.*

Hotărârile instanțelor judecătorești prin care se soluționează plângerile împotriva hotărârilor autorităților administrației publice cu activitate jurisdicțională și ale altor organe cu astfel de activitate nu sunt supuse apelului, dacă legea nu prevede altfel.”;

— Art. 299: *„Hotărârile date fără drept de apel, cele date în apel, precum și, în condițiile prevăzute de lege, hotărârile altor organe cu activitate jurisdicțională sunt supuse recursului. Dispozițiile art. 282 alin. 2 sunt aplicabile în mod corespunzător.*

Nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 1 pct. 11.

Recursul se soluționează de instanța imediat superioară celei care a pronunțat hotărârea în apel.”

Autorul criticii susține că aceste texte de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 44 alin. (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției, nemulțumit de soluția legislativă existentă, solicită modificarea textelor de lege criticate, în sensul ca, în materia acțiunii în revendicare, calea de atac să nu fie influențată de valoarea bunului revendicat. În aceste condiții, se constată că excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost

formulată, are ca finalitate modificarea dispozițiilor de lege supuse controlului. Or, o asemenea solicitare nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ și art. 299 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dress Trimmings” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 13.169/245/2008 al Curții de Apel Iași — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.137

din 13 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihaela Agheniței în Dosarul nr. 2.006/196/2009 al Judecătoria Brăila — Secția civilă și care

formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.859D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.006/196/2009, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Mihaela Agheniței într-o cauză civilă având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 16, art. 20, art. 21 alin. (3) și art. 129, precum și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece „înlătură posibilitatea atacării încheierilor judecătorești premergătoare separat cu recurs”, împrejurare ce „determină restrângerea dreptului fundamental la un proces echitabil și la soluționarea litigiilor într-un termen rezonabil”. Consideră că dispozițiile de lege criticate împiedică „desfășurarea cu celeritate a justiției, lipsa controlului judiciar efectiv și rapid al încheierilor premergătoare generând erori judiciare ireparabile și prejudicierea justițiabililor”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face*

apel decât odată cu fondul, în afară de cazul când prin ele s-a întrerupt cursul judecății”.

Autorul excepției susține că aceste texte legale încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac, precum și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția, Curtea reține că asupra constituționalității prevederilor de lege criticate, cu raportare la aceleași prevederi constituționale ca și în cauza de față, s-a mai pronunțat prin mai multe decizii, statuând în sensul constituționalității acestor dispoziții de lege.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 201 din 4 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 6 noiembrie 2002, și Decizia nr. 237 din 9 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 30 aprilie 2010, Curtea a reținut că liberul acces la justiție presupune și accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție. Totodată, Curtea a reținut că legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul în toate cazurile la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Curtea a constatat, de asemenea, că stabilirea regulii conform căreia încheierile premergătoare, cu excepția celor prin care s-a întrerupt cursul judecății, nu pot fi atacate cu apel decât odată cu fondul împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și contribuie, prin aceasta, la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Considerentele și soluția deciziilor sus-menționate sunt valabile și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihaela Agheniței în Dosarul nr. 2.006/196/2009 al Judecătoriei Brăila — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.203

din 20 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 și următoarele din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Sulima	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 și următoarele din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Marius Octavian Tănasă în Dosarul nr. 5.154/301/2009 al Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.078D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din data de 7 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.154/301/2009, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 și următoarele din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de petentul Marius Octavian Tănasă într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională în contradictoriu cu intimatul DGPMB — Brigada de Poliție Rutieră.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3), deoarece reglementează forța probantă a procesului-verbal de contravenție, instituind o veritabilă prezumție de adevăr și legalitate a acestui act emis în regim de autoritate publică. Consideră că, deși contravenția este de natură penală, sarcina probei este răsturnată, contravenientul fiind expus abuzului agentului constator, pe care este obligat să îl înlăture prin probe.

Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 16: „(1) *Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.*

(1) *În cazul contravenienților cetățeni străini, persoane fără cetățenie sau cetățeni români cu domiciliul în străinătate, în procesul-verbal vor fi cuprinse și următoarele date: seria și numărul pașaportului ori ale altui document de trecere a frontierei de stat, data eliberării acestuia și statul emitent.*

(2)–(4) *Abrogate.*

(5) *În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.*

(6) *În situația în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul*

fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.

(7) În momentul încheierii procesului-verbal agentul constator este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica «Alte mențiuni», sub sancțiunea nulității procesului-verbal.”;

— Art. 17: „Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.”;

— Art. 19 alin. (1): „Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constator va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor, în acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.”

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 118 și următoarele din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care fac parte din cap. VIII — Căi de atac împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

1. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea constată că în jurisprudența sa a examinat constituționalitatea aceluiași texte de lege, în raport cu aceleași prevederi constituționale și cu motivare similară. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 96 din 4 februarie 2010, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 15 martie 2010, prin care Curtea a respins, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale menționate.

Referitor la susținerea autorului excepției potrivit căreia textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece însuși contravenientul trebuie să își probeze nevinovăția în fața instanței, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, că „procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. [...] Instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei”.

Pentru identitate de rațiune, considerentele și soluția pronunțată prin deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față.

2. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 și următoarele din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea constată că aceasta nu este motivată. Autorul criticii nu a indicat niciun temei constituțional, ci s-a limitat doar la invocarea acestora alături de dispozițiile din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 asupra cărora motivarea a fost expusă. Or, Curtea Constituțională nu se poate substitui autorului excepției pentru a complini această cerință. În aceste condiții, excepția este inadmisibilă, deoarece, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Marius Octavian Tănăsă în Dosarul nr. 5.154/301/2009 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

2. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 și următoarele din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind eliberarea doamnei Crinuța Nicoleta Dumitrean
din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților**

Având în vedere cererea de demisie a doamnei Crinuța Nicoleta Dumitrean, înregistrată sub nr. 5/E.B./28 din 4 octombrie 2011,

în temeiul art. 15 lit. a) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 361/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Crinuța Nicoleta Dumitrean se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

**PRIM-MINISTRU
EMIL BOC**

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 4 octombrie 2011.
Nr. 113.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea doamnei Dorina Danielescu
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților**

În temeiul art. 15 lit. a) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 361/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Dorina Danielescu se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

**PRIM-MINISTRU
EMIL BOC**

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 4 octombrie 2011.
Nr. 114.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind aprobarea Normelor metodologice pentru vizarea actelor de studii și a anexelor la actele de studii emise de instituțiile de învățământ superior din România

În conformitate cu prevederile art. 216 alin. (2) lit. f) din Legea educației naționale nr. 1/2011,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 49/1999 privind înființarea Centrului Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor și a Ordinului ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 4.022/2008 privind organizarea și funcționarea Centrului Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor*),

în temeiul:

— art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 66/1999 pentru aderarea României la Convenția cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice pentru vizarea actelor de studii și a anexelor la actele de studii emise de instituțiile de învățământ superior din România, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală învățământ superior, echivalarea și recunoașterea studiilor și diplomelor va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu

București, 21 septembrie 2011.
Nr. 5.436.

*) Ordinul ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 4.022/2008 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE pentru vizarea actelor de studii și a anexelor la actele de studii emise de instituțiile de învățământ superior din România

Art. 1. — Competența vizării actelor de studii și a anexelor la actele de studii emise de instituțiile de învățământ superior acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu din România revine Direcției pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 2. — În sensul prezentelor norme metodologice, prin vizare se înțelege procedura prin care se verifică și se certifică autenticitatea și legalitatea actului de studii și a înscrisurilor de pe acest act.

Art. 3. — (1) În vederea vizării actelor de studii universitare și postuniversitare, solicitanții se prezintă la registratura Direcției pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

(2) Viza se aplică de către Direcția pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor pe actele de studii emise de către instituțiile de învățământ superior acreditate din România, precum și pe anexele acestor acte de studii.

(3) La cerere, viza se aplică și pe foile matricole sau suplimentele la diplome, precum și pe programele analitice eliberate de către instituțiile de învățământ superior autorizate să funcționeze provizoriu.

Art. 4. — Transmiterea dosarului pentru vizarea actelor de studii emise de instituțiile de învățământ superior din România se poate face și prin intermediul instituțiilor prefectului, pe baza Protocolului de colaborare nr. 136.702 din 18 iunie 2007 încheiat între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Administrației și Internelor.

Art. 5. — Lista actelor de studii pe care se aplică viza se întocmește și se actualizează periodic de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prin Direcția pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor, în funcție de cerințele ambasadelor statelor care solicită apostilarea sau supralegalizarea, și se publică pe pagina web proprie, www.cnred.edu.ro

Art. 6. — Direcția pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor realizează următoarele activități în procesul de vizare:

- a) primirea documentelor menționate în prezentele norme metodologice pentru eliberarea vizei;
- b) verificarea încadrării în lista actelor de studii pe care se aplică viza, conform art. 5;
- c) verificarea existenței autorizației provizorii de funcționare sau a acreditării instituției de învățământ superior la momentul înscrierii în anul I de studii pentru domeniul, programul de studii/specializarea și forma de învățământ înscrise în actul de studii ce se dorește a fi vizat;
- d) verificarea existenței acreditării facultății la propunerea căreia instituția de învățământ superior organizează examenul de absolvire, licență, master sau doctorat. Facultatea trebuie să fie acreditată în anul promovării examenului de absolvire, licență, master sau doctorat;
- e) verificarea completării actelor de studii conform hotărârilor Guvernului și a regulamentelor și metodologiilor aprobate prin ordinele ministrului în vigoare la data completării;
- f) verificarea identității sigiliului oficial al instituției emitente și, după caz, a aplicării ștampilei cu stemă;
- g) aplicarea pe actul de studii, în original, a ștampilei dreptunghiulare care conține datele de identificare ale vizei;
- h) aplicarea pe actul de studii, în original, a ștampilei Direcției pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor cu stemă;
- i) completarea vizei cu numărul de înregistrare obținut de la registratura ministerului pe cererea de vizare.

Art. 7. — Următoarele categorii de persoane pot solicita aplicarea vizei pe actele de studii:

- a) titularul actului de studii;
- b) o rudă de gradul I a titularului actului de studii, pe baza documentelor care atestă relația de rudenie de gradul I cu titularul actului de studii;
- c) altă persoană fizică, care prezintă procură notarială specială sau împuternicire avocațială;
- d) o persoană juridică care a încheiat cu titularul actului de studii un contract având ca obiect realizarea în numele acestuia a procedurilor necesare pentru aplicarea vizei, prin reprezentant care prezintă delegație în acest sens;
- e) instituțiile de învățământ superior din România care au obținut acreditarea, pentru absolvenții cetățeni străini, prin reprezentant care prezintă delegație în acest sens.

Art. 8. — În cazul în care procura notarială specială a fost întocmită pe teritoriul altui stat, este necesar ca aceasta să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să fie tradusă în limba română și legalizată;
- b) să fie apostilată sau supralegalizată de autoritățile competente ale statului pe al cărui teritoriu a fost întocmită.

Art. 9. — În vederea aplicării vizei, titularul are obligația de a prezenta actul de identitate și de a depune la Direcția pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor următoarele documente:

- a) o cerere, indiferent de numărul actelor de studii aparținând aceluiași titular pentru care se solicită eliberarea vizei. Modelul cererii de vizare este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentele norme metodologice;

- b) actul de studii sau anexa la actul de studii pentru care se solicită eliberarea vizei, în original și copie xerox;

- c) actul de identitate al titularului, în copie xerox. Dacă este cazul, vor fi prezentate și actele care dovedesc schimbarea numelui, în copie xerox;

- d) adeverință de autenticitate a actului de studii, eliberată de instituția de învățământ superior emitentă a actului de studii, în original, cu excepția dosarelor depuse la solicitarea instituțiilor de învățământ superior acreditate din România, pentru absolvenții cetățeni străini;

- e) dovada achitării taxelor. Solicitanții care se prezintă pentru aplicarea vizei la sediul Direcției pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor vor achita taxele la casieria proprie. Pentru cei care trimit actele spre vizare prin intermediul instituțiilor prefectului, dovada achitării taxelor se va face prin prezentarea unei copii xerox a ordinului de plată sau a viramentului bancar, în contul Direcției pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor, RO27 TREZ 7005 003X XX00 0069, deschis la Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

Art. 10. — În cazul în care solicitantul nu este titularul actului de studii sau al anexei la actul de studii pentru care se solicită aplicarea vizei, acesta trebuie să prezinte, după caz, și următoarele:

- a) actul de identitate, copie xerox;
- b) documente care atestă relația de rudenie de gradul I cu titularul actului de studii, în copie xerox, dacă aceasta nu rezultă din actele prezentate;
- c) procura notarială specială, împuternicirea avocațială sau delegația din partea persoanei juridice în original;
- d) dovada achitării taxelor. Solicitanții care se prezintă pentru aplicarea vizei la sediul Direcției pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor vor achita taxele la casieria proprie. Pentru cei care trimit actele spre vizare prin intermediul instituțiilor prefectului, dovada achitării taxelor se va face prin prezentarea unei copii xerox a ordinului de plată sau a viramentului bancar, în contul Direcției pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor, RO27 TREZ 7005 003X XX00 0069, deschis la Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

Art. 11. — În cazul în care se solicită aplicarea vizei pentru acte de studii sau anexa la actul de studii aparținând mai multor titulari, solicitantul trebuie să completeze câte o cerere pentru fiecare titular de act de studii sau anexă la actul de studii.

Art. 12. — Taxele aferente aplicării vizei sunt prevăzute în Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.161/2002**), respectiv 5 lei pentru cererea de vizare și 20 de lei pentru fiecare act de studii sau anexă la actul de studii care se vizează.

Art. 13. — (1) Viza Direcției pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor se completează cu numărul și data cererii, scrise cu cifre arabe. După completarea vizei, aceasta se semnează de către personalul Direcției pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor care are drept de semnătură.

(2) Numele și speciile de semnătură ale persoanelor desemnate de conducerea Direcției pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor să semneze viza sunt comunicate Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Afacerilor Externe și Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România.

Art. 14. — Actele de studii sau anexele la actele de studii în original care au aplicată viza Direcției pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor se eliberează în termen de maximum 3 zile de la data înregistrării cererii la registratura Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

**) Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.161/2002 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 15. — În cazul actelor de studii pentru care există dubii în legătură cu existența acreditării sau autorizării provizorii de funcționare a instituțiilor de învățământ superior emitente ori pentru acele acte de studii pentru care personalul Direcției pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor consideră că nu sunt completate în conformitate cu normele legale în vigoare, se vor solicita, în scris, puncte de vedere de la direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Termenul de aplicare a vizei de către Direcția pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor se va prelungi astfel cu durata necesară direcțiilor de specialitate pentru a emite un punct de vedere.

Art. 16. — Personalul desemnat să desfășoare activitatea de vizare asigură informarea persoanelor interesate cu privire la procedura vizării actelor de studii și a anexelor la actele de studii emise de instituțiile de învățământ superior din România și a

eliberării acestora de către Direcția pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor.

Art. 17. — Directorul Direcției pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor dispune măsuri cu privire la:

a) organizarea activității de aplicare a vizei Direcției pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor și asigurarea condițiilor necesare, atât din punct de vedere al dotării corespunzătoare, cât și al securizării spațiului în care se desfășoară această activitate;

b) garantarea și protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal, potrivit Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

ANEXĂ
la normele metodologice

CERERE DE VIZARE

— model —

Direcția generală învățământ superior, echivalarea și recunoașterea studiilor și diplomelor

Direcția pentru echivalarea și recunoașterea diplomelor

MINISTERUL
EDUCAȚIEI,
CERCETĂRII,
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

Domnule Ministru,

Subsemnatul(a),
domiciliat(ă) în (localitatea), având naționalitatea,
vă rog să binevoiți a aproba vizarea următoarelor acte de studii:

Diplomă de seria nr., profilul/
domeniul, eliberată de
Universitatea

Diplomă de seria nr., profilul/
domeniul, eliberată de
Universitatea

Diplomă de seria nr.

Adeverință nr. emisă de

Foia matricolă/Supliment la diplomă, anexă la diploma de

Foia matricolă/Supliment la diplomă, anexă la diploma de

Foia matricolă/Supliment la diplomă, anexă la diploma de

Programa analitică nr., anexă la diploma de

Programa analitică nr., anexă la diploma de

Programa analitică nr., anexă la diploma de

Certificat de pregătire didactică seria nr.

Rezultate la examenul de licență seria nr.

Certificat an pregătitor seria nr.

Declar pe propria răspundere că documentele au fost solicitate de autoritățile competente din țara:

Chitanța nr.

Am primit acte vizate

Semnătura

Semnătura

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind instituirea unor măsuri de prevenire a introducerii în circuitul comercial a fonogramelor și videogramelor realizate fără acordul titularilor de drepturi

Având în vedere Referatul Direcției registre și gestiune colectivă nr. 11.575 din 14 septembrie 2011, în conformitate cu prevederile art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, ținând seama de prevederile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 privind întărirea capacității administrative a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor art. 6 și art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Persoanele fizice autorizate și/sau persoanele juridice care solicită înscrierea în Registrul național al fonogramelor a fonogramelor fixate pentru prima dată în România trebuie să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor copii ale documentelor prin care autorii și interpreții au cesionat drepturile de producere/reproducere/multiplicare.

Art. 2. — Persoanele fizice autorizate și/sau persoanele juridice care solicită înscrierea videogramelor în Registrul național al videogramelor, altele decât filmele cinematografice, conținând opere audiovizuale fixate pentru prima dată în România, trebuie să depună la Oficiul Român pentru Drepturile

de Autor copii ale documentelor care atestă deținerea drepturilor de producere/reproducere/multiplicare/distribuire/închiriere.

Art. 3. — În situația în care nu sunt depuse documentele menționate la art. 1 și 2, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor nu va înscrie fonogramele/videogramele în cauză în registrele naționale corespunzătoare.

Art. 4. — Direcția registre și gestiune colectivă va pune în aplicare prevederile prezentei decizii.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, fiind postată și pe site-ul www.orda.ro

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Robert Bucur

București, 29 septembrie 2011.
Nr. 261.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

